

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.22. Sancti in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

§. XXII.

Sæculum VI.
A. C. 592.*Sancti in Gallia.*

Triennium effluxerat, ex quo S. Virgilius Insula Arelatensi redimitus fulgebatur. Is in Aquitania natus relictis paternis Bonis (erat autem opulentissimus) vitam Monasticam in Insula Lerinensi amplexus est. Postea ad S. Symphorianum Augustoduni Abbas præficitur, atque inde ad Episcopatum Arelatensem, Licerio Episcopo fati functo, anno Regis Childeberti decimo tertio, JESU Christi 588. Syagrii Episcopi Augustodunensis potissimum opera vocatur. Ex non nullis, quæ in Gallia occurrunt, exemplis videmus, quod vix crimini duceretur, Judæos vi compellere, ut Christiani fierent. Cum S. Avitus Episcopus Claromontanus Judæum aliquem convertisset, eumque cum cæteris Neobaptizatis ad Ecclesiam deduceret, Judæus alius subito conversi caput foetente oleo perfudit; mox populus facti insolentia irritatus Judæorum Synagogam destruxit; S. Avitus vero ad eos misit, qui suo nomine dicerent: *Nolo cogere, sed ad Fidem in JESUM Christum vos invito, & si credere respuitis, hinc vos auferte.* Plerique se in JESUM Christum credere edixerunt, & numero ferme quingenti baptizati sunt; qui noluerunt bapti-

vita. to. 2.
*Act. Ben.**p. 55.**Greg. Tur.*
*IX. c. 23.**Greg. V.*
hist. c. 11.

Sæculum VI. baptizari, Massiliam se receperunt. Chil-
 A. C. 592. pericus Rex anno 582. Regni sui 20
 Id. VI. hist. multos Judæos baptizari curavit, & ab
 c. 17. quos eorum e sacro fonte levavit; ve-
 rum non nulli etiam post Baptismum
 præter diem Dominicam Sabbatum ce-
 lebrabant. Unus ex iis nomine Pri-
 cus nulla ratione permoveri poterat, ut
 se converteret; Rex iratus eum carceri
 dari iussit, ut saltem Doctrinam Christia-
 nam auscultare cogeretur; sed ecce! ab-
 quo post tempore ab alio Judæo conver-
 so, Regis Filio iustrali, occiditur.

Eodem anno, quo S. Gregorius ad
 duos Episcopos Galliæ scripsit nempe an-
 no 591. Childeberti decimo sexto S. Sa-
 Greg. Tur. picus Severus Episcopus Bituricensis ad
 X. hist. c. 26. Cœlestia migravit 29. Jan. qua die Ec-
 clesia ipsius memoriam colit. Is ab an-
 no 584. illam Sedem annis septem obi-
 Mart. Rom. nuerat, atque Eustasium Ecclesiæ Augu-
 29. Jan. stodonensis Diaconum habuit Succellu-
 Greg. ibid. rem. Cum eodem anno Ragnemodus
 seu Raymundus Episcopus Parisiensis
 decessisset, & Faramodus Presbyter Fra-
 ter ejus diceret, sibi competere, ut suc-
 cederet, aliquis ex Syria Mercator no-
 mine Eusebius ingentem vim auri pro-
 fudit, & Episcopatum obtinuit. Ita or-
 dinatus omnibus, qui apud Antecesso-
 rem ejus fuerant, Clericis dimissis, ho-
 mines in Syria natos constituit, qui in
 Domo

Domo Ecclesiæ ministrarent. Nihilominus post ipsum Faramodus Episcopus Parisiensis fuit. Sæculum VI.
A. C. 592.

Illo etiam anno S. Aredius, celebris Abbas in agro Lemovicensi, ubi etiam ex Familia nobili ortus erat, Superis infertus est. Olim Regi Theodeberto adhærens, & Cancellarii munere functus a S. Niceta Trevirensi permotus est, ut adhucdum juvenis aulam relinqueret. Tum eundem Vir Sanctus sacras litteras edocuit. In patriam redux curæ rei familiaris & Bonorum omnium Matri relicta, Ecclesias ædificare & Reliquias colligere cœpit. Fundato Monasterio, primum mancipia sua immisit, eisque Regulas Cassiani, S. Basilii, aliorumque Abbatum, qui Instituti Monastici Auctores extitere, observandas obtulit. Mater S. Aredii Pelagia, etsi diu noctuque orare & Deo servire non cessaret, his Monachis alimenta & vestitum præbebat. Multi morbis afflicti ad S. Aredium venientes, si super ipsos Signum Crucis formasset, liberabantur ab infirmitate. Hoc modo multa edidit Miracula. Tandem cum Turonem advenisset, celebrato S. Martini Festo, Episcopo valedixit tanquam propediem moriturus, & ad Monasterium suum reversus condito Testamento, quo S. Hilarium & S. Martinum Hæredes scripsit, vigesima quinta

Sancti in
Gallia.

Ibid. 29. Id.
glor. conf. c.
9. vita PP.

a. 17.
vit. S. Ared.
Act. Ben.
to. I. p. 350.

Martyr.
Usuard. 25.
Aug. Aug.

Hist. Eccles. Tom. VIII.

Z

Aug.

Sæculum VI. Aug. animam Deo reddidit. S. Ferreo
 A. C. 592. lus Episcopus Lemovicensis funus cu-
 ravit.

Greg. VIII. hist. c. 15. S. Aredio Discipulus fuit aliquis Dia-
 conus memoratu dignus, cui Nomen
 Vulfilaicus. Is Gente Longobardus ab
 unguiculis S. Martinum singulari devo-
 tione coluit, quamvis nesciret, an Mar-
 tyr esset vel Confessor, aut ubi terrarum
 Reliquiæ ejus servarentur. Cum se
 S. Aredio instituendum tradidisset, ab-
 quamdiu in illius Monasterio versatus
 transit inde in quemdam locum Terri-
 torii Trevirensis prope Castrum tunc
 Epofium, hodie Epufum dictum, & in
 proximo monte extruxit Monasterium,
 cujus Ecclesia S. Martino dedicata erat.
 Postea columnam sibi erigi curavit, in
 qua stans nudipes rigidissimæ hyemis in-
 jurias tam constanter tolerabat, ut in-
 pius ungues exciderent. Modico pane
 & aqua, atque paucis oleribus nutrie-
 tur. Proximarum villarum plebem ad
 insolens spectaculum accurrentem V. S.
 Sanctus exhortabatur, ut Dianæ facras
 & profanis cantionibus, quibus convivia
 dehonestabant, renunciarent. Hæc
 bant hi populi magnum illius Deæ frons
 lacrum, cujus Religio jam Domitiani Im-
 peratoris ætate in vastissimis illarum Syl-
 varum spatiis sub nomine Dianæ Arden-
 nensis latissime celebrabatur; porro
 Vulfi-

*Inscr. ap.
 Bron antiq.
 Brev.*

Vulfilaicus tum Prædicatione, tum fufis Sæculum VI.
A. C. 592.
ad Deum precibus obtinuit, ut Idolola-
træ ifti converterentur, & confractis mi-
noribus Idolis perfuafit etiam, ut illud
majus convellerent, & in cineres redi-
gerent.

Epifcopi ejus vitæ rationem videntes
dixerunt: *Absit, ut tibi in mentem ve-
niat, imitari Magnum Simeonem Antio-
chenum, qui in columna vitam duxit;
nec natura climatis, sub quo vivimus,
tantum rigorem fufinere tibi permittit.
Ergo descende, & cum Fratribus, quos
collegifti, habita.* Credidit Vulfilaicus
innoxium fe effe non poffe, nifi Epifco-
pis obediret; descendit itaque, & cum
cæteris habitavit. Quadam die Epifco-
pus, Vulfilaico longius e fuo Monafterio
evocato, operarios mifit, qui columnam
deftroverunt. Ipfe altera die rediens
amiffam columnam multis lacrymis pro-
fecutus eft, at illam reparare non aude-
bat, ne contumaciæ in Epifcopos argui
poffet. Gregorius Turonenfis aliquan-
do iter faciens & ad ejus Monafterium
divertens hæc omnia ex ipfius ore audi-
vit; iftud vero unicum eft in Occiden-
te Monachi Stylitis exemplum, quod me
legiffe meminerim.